

En nu gas erop

Ophouden met polderen
en een duidelijke stip aan de
horizon zetten

Het waren een paar heftige maanden voor de sector. Het infill-debacle woedt nog in volle hevigheid door. Helaas is de koorts nu zo hoog opgelopen dat ook het laatste beetje nuance weg is uit het verhaal. Voor de opdrachtnemerskant van de industrie is het dossier pittig en ingewikkeld. Echt dramatisch is het natuurlijk voor de andere kant van de onderhandelingstafel: de clubs en de gemeentes. Die mogen nu aan hun leden en de burger het verhaal uitleggen. Natuurlijk heeft iedereen bij zijn volle verstand getekend voor die velden, waar nu niemand meer op lijkt te willen spelen. Daarbij geldt ook: wie gaat dat betalen? De kosten voor het leegborstelen en opnieuw invullen van een veld gaan volgens verschillende bronnen makkelijk over een ton heen.

Ik weet het; het hele verhaal is waarschijnlijk schromelijk overdreven. Door een pizza die tien minuten te lang in de oven heeft gestaan, een halfuurtje file op de A2 of gewoon de korstjes van een halfje bruin krijg je waarschijnlijk meer paks binnen krijgt dan met een jaar lang voetballen. Alleen: wie gelooft de experts nog? Ik hoorde vanmiddag dat een vader met zijn zoontje naar de dokter was gegaan, omdat er een korreltje SBR in zijn oor terechtgekomen was. Geloof me, als de geest zo ver uit de fles is, heb je echt zwaar materieel nodig om het vertrouwen te herwinnen.

Wat er gebeurt, is vreselijk en de financiële en sportieve consequenties zijn enorm, maar aan de andere kant kun je ook zeggen dat zelfs dit nadeel een voordeel heeft. Dat wil zeggen, als de bonden het moment pakken en de regie herpakken. Nu heb je de kans om in sneltreinvaart een aantal belangrijke beslissingen door te drukken. Dat houdt dan wel in dat we moeten ophouden

met polderen en een duidelijke stip aan de horizon moeten zetten. Het is prima om de aannemers en fabrikanten hierover te laten meedenken, maar als iedereen zijn plasje heeft gedaan en zijn mening heeft ingebracht, moet er een keuze gemaakt worden. Natuurlijk begint iedereen dan te piepen: het kan niet, het mag niet, het is niet eerlijk of we zijn nog niet zo ver. Zal allemaal wel zo zijn, maar als de eerste aanbesteding wordt uitgeschreven, staat iedereen gewoon aan de start en blijkt het allemaal wel mee te vallen.

In een interview in deze uitgave verwijt onderzoeksjournalist Roelof Bosma de sector opportunisme. Daar heeft hij natuurlijk gelijk in, maar – ik mag het misschien niet zeggen – opportunisme is een geuzennaam voor de sector die er een legitiem belang bij heeft om met die oplossingen te komen waar de markt om vraagt. Dat opportunisme heeft wel *checks & balances* nodig, om met die oplossingen te komen waar de markt op termijn gelukkig van wordt.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6351